

Dohoda mezi církvemi Leuenberského společenství o vzájemném zastupování v diaspoře

přijata na 1. zasedání synodu dne 18. 11. 2000

Společenství kazatelny a stolu Páně, jež naše církve vyhlásily podpisem Leuenberské konkordie (LK 31 – 34), hodlají uskutečňovat v životě místních obcí (sborů) (sr. LK 35nn) především uplatněním zásady vzájemného zastupování. Ta v sobě zahrnuje nejen vzájemné uznání pověření ke službě (ordinace), vzájemnou výměnu kazatelů a možnost konat společné bohoslužby. Znamená také, že každý člen jedné církve se smí bez dalších podmínek či omezení účastnit života jiné církve Leuenberského společenství podle řádů dané církve. V situaci evangelických církví v České republice tuto zásadu vítáme zejména s ohledem na práci v diaspoře. Synod církví Leuenberského společenství se v této věci usnází na těchto pravidlech:

1. Zásada vzájemného zastupování se týká především účasti na bohoslužebných shromážděních, včetně vysluhování večeře Páně. Člen církve, který je vzdálen od shromáždění sboru své příslušnosti, je pozván k účasti na večeři Páně v bohoslužebném shromáždění jiné církve Leuenberského společenství podle jejích řádů. Mezi našimi církvemi existují rozdíly v pojetí svátostné kázně. Případné kázeňské deficity budou řešeny v kontextu sboru, kde je věřící členem.
2. Naše církve doporučují svým členům účast na vzdělávacích programech, zvláště na biblických hodinách pro mládež a dospělé, konaných jednou církví v místech diaspory.
3. Zásada vzájemného zastupování bude podle možností uplatněna též v katechezi dětí a dospělých adeptů křtu zejména tam, kde vnější podmínky (vzdálenost, malý počet) neumožňují jedné církvi rozvinout pravidelnou katechetickou činnost. Očekává se ovšem, že církve, jejíž odpovědnosti byly katechumeni svěřeni, na ně nebude vykonávat žádný nátlak ve věci místa, termínu či podmínek křtu či konfirmace. Tyto záležitosti budou řešeny individuálně dohodou zúčastněných obcí (sborů).
4. Rozumí se, že členové církví v diaspoře mohou vyhledat a přijímat pastýřskou péči a pomoc společenství jim místně nejbližšího. Předpokládá se však, že ti, kdo takovou péči a pomoc poskytují, budou dbát řádů platných v církvích, kde je pastorovaný členem.
5. Zásada vzájemného zastupování předpokládá, že se o jejím uplatňování budou zástupci místních obcí (sborů) vzájemně informovat, s výjimkou problémů pastýřské péče, sdělených jim důvěrně.
6. Touto dohodou nejsou nikterak dotčeny otázky členství v církvích Leuenberského společenství.
7. Příští synod církví Leuenberského společenství zhodnotí, jak se tato dohoda v praxi osvědčila a navrhne její případnou úpravu či prohloubení.

Zdroj: Pavel FILIPI: *Po ekumenickém chodníku*. SR ČCE, Praha 2008, str. 64-65.